

Մեր Հոգեւոր Հունձքը

Ս. Յակոբեանց Միաբանութիւնը անգամ մը ևս կը բերկրի, ձեռնադրութեամբ ժառ. Վարժարանի և Ընծայարանի չորս սարկաւազներուն, տարիներու ամուլ շրջանէ մը յետոյ: Ատենը չէ վերբերել պատճառները թարթափումներուն: Կրթական աշխատանքը, մանաւանդ իր կրօնական երեսներով, կը կարօտի միտքէն աւելի հոգեկան առաքինութիւններով հարուստ անձերու: Կրթական գործը առևտուր չէ, անոր շահը չի հաշուուի անձին եկած բարիքներովը:

Առանց այս քիւրական զգացումին, կան միայն խտակերտ անհատներ, իրենց անձը փառաւորել փորձող սոնքամիտներ: Շնորհիւ այդ ոգիին է որ կը ծնին դաւաժարի սպասարկուներ, առաջնորդներ և մարգարէներ ժողովուրդներու:

Մեր չորս նորընծայ սարկաւազները, որոնք հոգեւոր ծառայութեան կը նուիրեն իրենց թարմատի կեանքը, կու գան մեր ժողովուրդի ամենէն խոնարհ, բայց բեղմնաւոր խաւերէն: Առանց անմեղ բայց զիտակից մանկութիւնը թէն չէ քալած արեան և կորուստի ուղիներէն, սակայն տեսած ու զգացած են այդ աւերին կնիքով զրոշմուած իրականութիւնը այս Եկեղեցիին ու ցեղին, և իրենց զգայուն և բարի հոգին՝ առաջին մէկ օրէն տոգորուած է նուիրումի և զոհութեան խորունկ զգացումով, հանդէպ Մայրենի Եկեղեցւոյ և ազգի ծառայութեան: Ուզեցին զինուորագործիլ անոր, այն իրական զգացումով թէ ճշմարիտ հայորդիի պարտք մը կը կատարեն, լուսաւորելու, ոգևորելու և ապրեցնելու մութի, մորմոքի և մահացումի մատնուած ժողովուրդ մը: Եր տակաւ կը զգայ թէ իր գոյութեան զառիթափին վրայ կը գտնուի և լոյսին գալու շարժումներ կը փորձէ:

Ուրախութիւնը որ կը լեցնէ զմեզ այս հոգեւոր հունձքին առջև անպաւարելի է: Զորս անձնուէր երիտասարդներ ևս կու գան միանալու այն փա-

լանդին, ճանձինք նուիրեալքաներու այն երամին, ընելու իրենց սպասը Հայաստանեայց Եկեղեցւոյ և մեր ժողովուրդին: Կար տանն մը, երբ Հայ Երուսաղէմը կը պատրաստէր կրօնաւորներ Ս. Տեղեաց պաշտպանութեան և վանական ներքին և անօրինական պէտքերուն համար միայն: Այդ պէտքերը այսօր դարձեալ կը պահեն իրենց սամբոլ ծանրութիւնը, Միաբանութեան ուժերը սպասելու տեսակէտով, նոյնիսկ աւելի աճած ու բարդացած: Այս սփարդակին պահանջներուն վրայ աւելցած է նաև Հայ Եկեղեցւոյ գէթ մեծ մասը հոգևոր սպասարկութեան շատ ընդարձակ պարտականութիւնը:

Հայ Եկեղեցին իր պատմական կեանքի ընթացքին, միշտ ջանք ըրած է նախանձախնդրօրէն պատրաստելու իր պաշտօնականները: Պէտք չենք զգար հոս թուելու տեսական արդիւնքները մեր ներքին կենսունակութեան նուիրուած այդ համեստ ուժերուն, որոնք սրտառուչ անդրանկութեամբ օժտեցին զմեզ բնօտարանալի ժառանգութիւն մը համար: Մեր նախնեաց այդ բարձր և պայծառ տեսիլը այսօր առաւել քան երբեք պէտք է կազմէ յատակը մեր մտածումին և գործին, կարենալ շարունակելու համար մեր Եկեղեցւոյ պատմական դերը: Իրականութեան այս լոյսին մէջ, կրկնապէս կը վարդապատի և կը վսեմանայ այն ուղին, որուն վրայ զօտեպինդ կը կենան այս չորս անձնագոհները, և այն իտէպը՝ որուն զինուորազրուեցան անոնք, Աստուծոյ և Ս. Եկեղեցիին առջև կնքելով կարճիւր ուխտը իրենց հոգիին: Այդ ուխտը, կրակէ այդ շապիկը, ինչպէս կ'ընէին հինները, դուրին չէ հազնիլ, և այս գիտեն անոնք որ կը խիզախեն զինուորազրուիլ Աստուծոյ և մարդոց՝ Հայ Եկեղեցւոյ ծառայութեան:

Սրտազինակ կ'ողջունենք ձեր մուտքը մեր Միաբանական կեանքէն ներս: Կը սպասէինք ձեզի, որ պիտի դալիք ընելու ձեր անգոհելի գործ Հայ Եկեղեցւոյ և Հայ ժողովուրդի ծառայութեան Սեղանին վրայ: Մեր ժողովուրդին ծով կարիքներն ու սէրը պարպեցին ձեզ ձեր վարանքներէն: Այժմ Ուրաղով, ողկուղուած, կանաչ, առողջ և բոլորապիսիք երիտասարդներ էք, պատրաստ նուաճելու երկիրն ու երկիրներ: Կը մոռնաք ձեր պզտիկ մարդը և անոք կապուած բոլոր հանգամանքները, որոնք հասարակ մահկանացւներուն են բաժին:

Ինչ փոյթ թէ շատեր տրտում համակրանքով դիմաւորեն ձեր կարծիք ուխտը, և ուրիշներ՝ ձեր մատաղութիւնը մեղքնան, մարդիկ իրենց գիտցածը կը տեսնեն միշտ և պիտի չկրնան ըմբռնել իմաստը ձեր այս զօհողութեան: Քիչերու համար դուք պիտի մնաք ողջ քանդակները այն հոգոր երազներուն, առանց որոնց ոչինչ կ'արժէ կեանքը: Վստահ ենք թէ ունիք այդ երազը որ թև ու թռիչք պիտի տայ ձեզի ձեր բոլոր ղոժուարութիւններուն մէջ:

Խոնարհեցուցիք ձեր ուսերը Ուրարին, պարտքի զօտիին, որովհետև տակաւ ձեր մէջ խորացաւ պարտականութեան զիտակցութիւնը հանդէպ մեր հոգեկան արժէքներուն, մեր նշխարեալ բեկորներուն, և հանդէպ այն ժողովուրդին՝ որ մայրն ու ստեղծիչն է այս բոլորին: Այդ է պատճառ որ հակառակ մեր այսօրուան նիւթապաշտ, աներազ և անթոյժ դարուն, դուք բարձրութիւններու կը սենեւէք ձեր նայուածքը, երկիրներուն և Աստուծոյ, որ անտեսանելի պատկերն է այս բոլորին: Դուք ձեր այս կեցուածքով սրբազրել

կը փորձէք քաղաքակիրթ կոչուած մեր դարը, որ այնքան փոքրած է սահման, ներք իր զգալու և մտածելու իտէալին, ձեզի հասկնալ չկարենալու աստիճան:

Ձեր պատրաստութեան կէսին էր, բացէք ձեր միտքը Աստուծոյ լոյսին և մեր պատմութեան հրաշքին: Շատ բան կարելի է մտախփել ձեզի: Ամենէն կարևորը՝ ունեկէք Աստուծոյ սէրն ու պաշտպանութիւնը կարելի բոլոր վտանգներուն դէմ: Վտանգի ինչ որ բնենք սահմանափակ են մեր միջոցները, Գերագոյնին մտածումը, պատկերը, արտագարկը անհրաժեշտարար պայտալէք ունենալ և զգալ մեր ներքը: Ատիկա հաւատարիմ մնալն է այս ժողովուրդի աշխարհայեցողքին, առիշտ մարդկային տկարութեանց դէմ անխորտակելի զրահ մը ապահովել է կենքի պայքարին մէջ, ուր փորձութիւններ և անկումներ այնքան անխուսափելի են: Սակայն այս շնորհը, զերագոյն այս ապաւէնը ձի չի գար, պէտք է յարգարէք ինքզինքնիդ անոր: Պէտք է առատանայ ձեր տեսութիւնը, բացուի ու մաքրուի ձեր հոգին: Ամէն ինչ կը տօգուենի Աստուծոյ Թագաւորութեան մէջ, եթէ կոյր մնաք:

Ունեցէք նաև սէրը ձեր ժողովուրդին, որ Աստուծոյ վերջ, գերագոյն իրականութիւնն է մեզի համար: Ապարէզը որու շեմին կը կենաք աշխարհիկ շահերով պայմանաւոր առաքելից յիշէ, այլ պարտքի մը ճամբան, և եթէ գիտնաք թէ անուանապէս աւելի կ'արժէ տալը քան փոխուլը, այն ստան հաւանալի կ'ըլլայ սիրտի գեղեցկութիւնը ձեր կոչումին: Ունեցէք նաև խնամքը ձեր անձին, անոր ծաղիման, բարգաւաճման, վտանգի ինչ որ ունիք այն միայն կրնաք տալ: Տխուր բան է հոգիի և մտքի աղքատութիւնը:

Տակաւին ամիս մը առաջ յուսանատ էինք ձեզմէ: ձեզի չի՛նք պատուով մթնոլորտին պատճառաւ, անբարեխիղճ մարդերու կողմէն ստեղծուած: Երջանիկ ենք այժմ սակայն ձեր հոգիներուն մէջ, կարճ ժամանակուան մը լինթացքին, կատարուած յեղաշրջումին համար:

Կը սպասէինք ձեզի և կը սպասենք ձեր ետև շարքի կեցողներուն, վտանգի ձեր սերունդը կ'անշուած է տիրապետելու հրապարակին՝ և նստելու աթոռներուն վրայ՝ որոնք պարապ են նոյնիսկ իրենց աթոռակալներով: Ինչ հարկ պատճառներ ճշգրիտ և իրողութեան թերն ու դէմը արձանագրելու, ձեր գալուստը կ'արժէ մեր սպասումը, որովհետև պիտի գիտնայ ուսանցնել դեղակոտներուն հաւատքը: Այդ հաւատքը ամուլ չէ նման դաշտի կոյր հունտին, ան կրնայ ծաղկիլ ծովուն վրայ և ապառաժին խորը: Ձեր մէջ կ'ողնունենք ոչ թէ տարիքը, այլ հաւատքը ձեր ցեղին, հոգին՝ որ ձեզի պիտի հաղցնէ պատմութեանը պատմութեան և քրմական լուսապսակը վաղուան: Դուք յոյսի և լոյսի գաւազներ, որոնց կ'աշխարհէ մեր պատմահայրը. «Ահա՛նց կ'ացեալ զլուխ, և արուբիւն ցուցեալ, զազգս մեր բարձրացոյց»: Այս յոյսով և մարգարէութեամբ կ'ողնունենք ձեր գալուստը Սրբոց Յակոբեանց Եղբայրութենէն ներս, մայրթելով ձեզի կարողութիւն, քաջօրէն տանելու ձեր ուսերուն տրուած ուխտին տապանակը: